

Odpust'te jim, že nerozumí

[in infakta.cz/souvislosti/komentare/odpustte-jim-ze-nerozumi.html](https://infakta.cz/souvislosti/komentare/odpustte-jim-ze-nerozumi.html)

[Úvod](#) > [Souvislosti](#) > [Komentáře](#)

At' stojíte na jakékoli straně jakékoli barikády a at' je vaše pravda sebepravdivější, vždycky bude existovat mnoho lidí, kteří vám neporozumí. Například proto, že žijí v jiném prostředí, mají jiné kořeny, přátele a kolegy, čtou jiné noviny, a jejich život je tím pádem úplně jiný.

Svět babylonských věží

Pokud nejsme schopni se shodnout ani na významu takových základních pojmů, jako je kapitalismus, jak se můžeme shodnout v náhledu na historický vývoj národů nebo pozadí válečných konfliktů? A přesto, pokud budete dostatečně dlouho zkoumat světy „těch druhých“, můžete často dospět k poznání, že „ti druzí“ mají naprosto stejné morální hodnoty, přání a cíle.

Například si téměř nikdo nepřeje zbytečné zabíjení lidí. Nikdo normální si také nepřeje zhoršování životní úrovně, nikdo si nepřeje více lidí bez domova, více nemoci a utrpení. Skoro všichni mají rádi přírodu a přejí si ji chránit. Skoro všichni by chtěli více míru, lásky a hojnosti pro všechny. Jen k těmto cílům vidí vést jiné cesty.

Snaha dělat dobré věci

Mnoho lidí jistě prožije svůj život s pocitem, že se v něm snažili konat dobro. Mnoho z nich si s sebou ale ponese trpkost, že jejich úsilí nebylo pochopeno, přestože dělali, co mohli. Klasický příklad je spor v přístupu k očkování, kde obě skupiny dělaly, co mohly, pro to, aby ochránily sebe i druhé.

Jedna skupina věřila, že více společnost ochrání vakcína, druhá věřila, že více společnost ochrání posílení imunity bez vakcína. Jediní, kdo v

tomto případě skutečně morálně selhali, byli politici a jejich novináři znemožňující kvalitní debatu odborníků z obou táborů, ale o tom už jsem psala [zde](#).

Dalším příkladem solidarity způsobující vážné konflikty je spor kolem války na Ukrajině. Jedna skupina věřila, že solidárnější by bylo trvat na co nejdřívějším sjednání míru, druhá věřila, že ochránit napadené a případně jakékoliv další území lze leda zbraněmi. Jediní, kdo v tomto případě skutečně morálně selhali, byli politici a jejich novináři znemožňující důstojnou debatu obou táborů.

Umění žít životy druhých

Umíme-li se dívat na věci očima „těch druhých“, dokážeme pochopit důvody, motivy jejich jednání. Když vnuk odmítne u prarodičů večeři, může jen chtít, aby si zbytečně nepřidělávali práci. Kdyby věděl, jak moc takové odmítnutí prarodiče zabolí, nacpal by si tento hodný vnuk raději břicho k prasknutí. V jeho světě má ale úspora času a energie vyšší prioritu, a právě proto „solidárně“ odmítne večeři. Ten, kdo například odsuzuje ty, které šikanuje mainstream, dělá osudovou chybu tím, že odmítá „žít životy druhých“. Vypíná empatii a sahá po odsudku, snad ze strachu, aby i on se příště nestal šikanovaným. Dělá tak chybu dokonce i strategickou, protože spíše se dalším šikanovaným stane ten, kdo mlčel a souhlasil, než ten, kdo se bezpráví postavil.

Mluvit tak, abychom se domluvili

Nikdo nemá stejné názory jako ostatní. Vždycky se najde alespoň jeden názor, který máte jiný než skupina, do které se snažíte zapadnout. Jednou zákonitě dojde na onen jediný rozdílný názor – ten, co vás odlišuje od vaší skupiny. Budete o něm muset mlčet? To záleží na tom, jak moc je vaše skupina tolerantní.

A proto buďme těmi ze skupiny, kdo umí poslouchat i jiné názory. Kdo umí diskutovat a hledat spíš to, co nás spojuje, než to, co nás

rozděluje. Ujasňovat si, co kdo myslí tím, když něco nazývá kapitalismem, nebo co kdo myslí tím, když nabádá k ukončení války. Jediní, kdo v tomto případě morálně selhali, jsou ti, kdo si přejí, abychom si nerozuměli.

Cecílie Jílková | zobrazeno: **524** | vloženo: **19.11.2023**